

RENAȘTEREA

ORGANIZAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul pe anul c.: 100 Lei

Redactor: Prot. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

Bun de imprimat

DOAMNE AJUTĂ

Apărem din nou. Fără vreun articol de prezentare. Că nu-i nicio lipsă de el. Cititorii noștri cunosc „Renășterea”. Doar peste două decenii le-a fost prieten și sfătuitor devotat.

Cu acest prilej de îndreptățită bucurie avem însă o datorie: Să mulțumim lui Dumnezeu - și tuturor oamenilor cari au luptat și s'au jertfit, pentru ca Țara, cu toate roșturile ei, să se întoarcă spre bune limanuri și pentru ca „Renășterea” să poată eși din nou pe pământul slobod al Ardealului de sus.

Istoria ultimilor ani o lăsăm pe altă dată. Fiindcă toate puterile noastre sufletești și trupesti se simt angajate în lupta pentru zidirea viitorului. Vrem să clădim o viață mai bună măcar pentru urmașii noștri și vrem să le deschidem zăriști spre fericită viață de dincolo. Acesta este scopul de căpetenie al strădaniilor noastre.

Războiul a încetat, iar pace încă nu este. Viața încă n'a intrat în albia ei firască. Și va mai trece multă vreme până ce vom putea spune că am intrat într'o zodie așezată. Până vom ajunge la ea, ne stătuim luptând și luptăm sfătuindu-ne. Față către față nu ne putem stătu decât rar. Că drumetia este încă lin cale-afară de grea. Ne vom întâlni însă sufletește, din săptămână în săptămână, în coloanele foite noastre eparhiale. In ele ne vom împărtăși gândurile, simțirile, planurile și ostenețiile. In ele ne vom zidi unii pe alții - prin Hristos, temelie cea neclătită a frației noastre.

Hristos și Biserica Lu una stântă - ne îmbie programul. Altul nu avem. De aceea suntem ce-am fost și rămânem ce suntem.

Cu aceste gânduri puxedem din nou la vechea noastră treabă apostolească. Și ceând binecuvântarea Atotputernicului peste strădania celor ce vor alcătu și a celor ce vor ceti „Renășterea” - rostim îndătinata rugă: Doamne-ajută.

Episcopul NICOLAE

RENAȘTEREA

Au trecut cinci ani de zile de când ziarul „Renășterea”, oficiul Eparhiei Ortodoxe Române a Vadului Feleacului și Clujului, a încetat să apară în Cluj și să ducă binecuvântările slovei românești în toate satele celor 12 județe din Ardealul de Nord, alipit prin dictatul dela Viena la Ungaria.

Cinci ani sunt multă vreme și în împrejurări normale, dar încă în vremuri grele și de restriște, cum au fost anii de războiu. Și tocmai în acest timp am fost lipsiți de organul nostru de publicitate, în coloanele căruia am fi putut sta de vorbă nu numai cu preoțimea din aceste părți ale pământului românesc,

dar și cu mulțimea credincioșilor și a Românilor.

Este espicabilă deci marea bucurie ce o resimțim la reapariția ziarului nostru în orașul Cluj, după o lipsă atât de îndelungată. O salutăm cu entuziasm și bucurie toți cetitorii ei, ca și toți colaboratorii. Scriitorul acestor rânduri încearcă o deosebită bucurie, fiindcă i-am pus numele la timpul său, căci la întemeierea ei avusese numirea de „Foaia Bisericească”. Simțeam atunci că acest ziar trebuia să însemne o renaștere, deodată cu renașterea Eparhiei Vadului și Feleacului, reînființate în Țara românească între-

gită. Un sentiment de renaștere ne stăpânește și astăzi.

Războiul cumplit prin care am trecut, a fost un războiu de ideologii, cari s'au ciocnit furtonos pe deasupra capetelor noastre, ca niște bălauri, într'o luptă crâncenă, pe viață și pe moarte, aruncând pe nări foc și fum sub văpaia căruia bietul om a rămas de multeori strivit materialicește și moral.

Ne ridicăm deci din cenușă și dărămături spre o nouă viață. Căutăm printre rămășițele trecutului nostru oamenii cari au fost și bruma de rămășițe a mijloacelor noastre de traiu românesc. Din ele trebuie să re-clădim noua lume, care desigur trebuie să se deosebească mult de lumea de dinainte de război.

În patria noastră trebuie să fie mai multă mulțumire, mai multă liniște, să fim mai mulțumitori soartei de beneficiile, pe cari ni le acordă într'o țară liberă și independentă, mulțumitori pentru toate roadele libertății noastre.

Să mărturisim sincer: nu prea am făcut pe mulțumii în epoca dinainte de 1940. Dansul mili-

oanelor ușor câștigate în România, în această țară binecuvântată de Dumnezeu, ne prea materializase și nu ne dam seama perfect că avem și datorii față de neam, datorii morale și spirituale cari țin și ocrotesc poarele. Și neamurile au suflete. Suflete cari se creiază, cu cari trăiesc sau dispar, dupăcum a fost acest suflet. „Renășterea”, ca toate ziarele va avea desigur să lucreze și el, cu mijloacele sale modeste, la cimentarea acestui viitor suflet al României, și ea vrea să-l vadă călit în focul sacru al învățăturilor mântuitoare ale lui Iisus Hristos.

Hristos a șters porunca din telui pentru dinte și a ochiului pentru ochiu și în locul acestei învățături aspre a pus porunca dragostei reciproce între oameni. Dacă s'ar fi ascultat de această poruncă s'ar fi putut găsi și între neamuri alte mijloace de a împăca interesele, decât războiul.

Ziarul nostru va lucra în acest spirit și va lupta numai pentru adevăr.

Dr. Vasile Sava

O ZI DE BUCURIE

La puțină vreme după înființarea Episcopiei noastre, într'o modestă tipografie și-a început apariția ziarul săptămânal de îndrumare a vieții religioase „Renășterea”. S'a născut din necesitatea firească a strănerii legăturilor dintre centrul episcopesc și preoțimea din cuprinsul Eparhiei, dintre Vlădică și poporul credincios. Săptămână de săptămână cuvântul de îndemn și încurajare, cuvântul de îndrumare pastorală, cuvântul de adâncire și promovare a vieții creștine era dus până în cele din urmă cătune ale Ardealului de nord. „Renășterea” în mare măsură suplinea lipsa ziarelor și cărților românești din satele noastre oropsite. Cine poate calcula marele câștig cultural și moral realizat pe nesimțite în sufletul mulțimii dor-

nice de bună învățatură! Numai cel ce-și dă seama de uriașa putere pe care o reprezintă presa în dirijarea vieții spirituale a maselor poate înțelege valoarea unui ziar, orientat pe linia învățaturii lui Hristos, pătrunzând cu regularitate în mijlocul satelor unei provincii. Temporală lui lipsă îmi întărește afirmația.

După o apariție regulată de două decenii, a luat drumul refugului, lipsind mai bine de jumătate din Eparhia noastră de lumina și căldura lui. Au trecut 5 ani de atunci, ani de negrăite greutăți pastorale.

Cum nu ne-am bucura azi, când din voia lui Dumnezeu revine în căminul părintesc un copil iubit și harnic pentru a-și reîncepte munca neostoită și folositoare? Apariția primului nu-

APOSTOLUL DUMINECII

Evanghelia nu este după om

Galateni 1, 11-20.

De câte ori rostim cuvântul Evanghelie, întotdeauna ne gândim la vestea cea bună, adusă din cer și dăruită oamenilor de Iisus. Când Dumnezeu a găsit cu cale, că omul a orbecăit îndeajuns prin întunerecul păcatelor, a trimis pe Fiul său să facă lumină. Iisus a venit să lumineze sufletele și calea care duce în împărăția lui Dumnezeu. Iisus a venit să binevestească oamenii, că s'a plinit vremea când omul trebuie să se împace cu Dumnezeu și să se deschidă iarăși porțile raiului. Atât amar de vreme omul a purtat în suflet dorul după Paradisul de odinioară, dar cu dela sine putere, în veac n'ar fi putut redobândi nici bunăvoința lui Dumnezeu, nici locul de cinste pierdut prin neascultare.

Înainte de Hristos omul s'a trudit mereu să-și găsească un rost în viață, dar toată truda lui a rămas zadarnică. Minți luminate au alcătuit felurite învățături, care se trudeau să tâlmăcească rostul omului pe pământ, dar toate s'au stins ca fulgerul în miez de noapte. Mentea omenească nu s'a putut ridica deasupra vremelnice, n'a putut trece hotarele acestei lumi, neputincioasă și schimbătoare fiind, ca și noi oamenii. Din care pricină ce-a zis un om și o vreme, a deszis alt om și altă vreme. Cu toată zdroaba omului, drumul mântuirii n'a putut fi găsit. Pe zi ce trecea întunerecul se făcea tot mai mare și omul tot mai rătăcit.

Acela care a făcut lumină deplină e Iisus. Acela care ne-a împăcat cu Dumnezeu e Hristos. Acel care ne-a răscumpărat cu prețul vieții e Mântuitorul. Acela care ne-a arătat dru-

mul ce duce la ceruri e Fiul lui Dumnezeu. Acela care ne-a deschis porțile raiului e însuși Dumnezeu. Pentru a se putea înfăptui această nouă creație a omului, Fiul lui Dumnezeu s'a pogorât pe pământ, a luat chip de rob, ca să ne poată vorbi gură către gură, inimă către inimă, ca noi să vedem și să credem cât de mult ne iubește Dumnezeu pe noi oamenii. Această nouă și aleasă învățătură menită să ne mântuiască și să ne redea Paradisul pierdut, a fost propovăduită de Iisus cu vorba, dar mai ales cu fapta.

Aceasta sfântă învățătură, poartă frumosul nume de Evanghelie. Precum vedem, Evanghelia nu vine dela oameni. Evanghelia e noutatea cea mare și sfântă, pe care Iisus a pogorât-o din cer. Evanghelia își are izvorul în înțelepciunea lui Dumnezeu, nu în înțelepciunea oamenilor. De aceea soarele se va stinge, luna și stelele se vor prăpădi, pământul se va face praf și pulbere, dar Evanghelia Domnului va rămâne în veac. „Cerule și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece“ (Matei 24, 35). Învățăturile omenești ne învață cum să trăim mult și bine pe pământ. Evanghelia Domnului ne învață cum să trăim mult și bine pe pământ ca să ajungem în cer. Noi credem că se cade să ascultăm mai întâi de Dumnezeu și apoi de oameni. De aceea, în orice vreme Evanghelia Domnului va rămâne pâinea noastră cea de toate zilele: fiindcă finem morțiș să se pogoare cât mai de vreme pacea pe pământ și bunăînvoirea între oameni.

Pr. TEODOR CICEU

măr după război, după obida refugiului și a unei stăpâniri care a încătușat ori ce puțință de liberă manifestare a sufletului, într'o lume nouă care privește cu nădejde zorile unei vieți mai bune, mai fericite, e plină de semnificație. E un simbol al reîncopierii firului cu trecutul și pe alte tărâmurii decât cel religios moral, un simbol al revenirii pe drumul vieții normale pe plaiurile disputate cu atâta patimă prin cele mai neome-noase mijloace de cei doritori de stăpânire.

Cu ziua de azi se deschide o pagină nouă în strădaniile „Renașterii“. E o pagină de luptă grea pentru vindecarea ranelor războiului, pentru înblânzirea și încătușarea patimilor, pentru reîntronarea omeniei, a bunei înțelegeri și dragostei creștine în raporturile dintre oameni. Că săptămână de săptămână va scrie câte un rând în această pagină a viitorului, nu ne îndoiim, când vedem sufletul din

care se inspiră și ideile de cari se călăuzește.

Cu Dumnezeu înainte în slujba bisericii și binele oamenilor.

Prof. Dr. L. G. Munteanu

Liceele ortodoxe din Cluj

Și în anul acesta liceul nostru ortodox de băieți și liceul ortodox de fete își vor deschide porțile, spre a primi pe fiii și ficele preoților și credincioșilor Eparhiei întregi.

Conduse cu înțelepciune și bucurându-se de părintească purtare de grijă a P. S. Episcop Nicolae, ele au dat rezultate îmbucurătoare. Numai așa ne explicăm încrederea de care se bucură, prin afluența mare a cererilor de înscriere.

Internatele noastre. Concursul pentru primirea elevilor și elevelor în Internatul eparhial de băieți și în cel de fete, a expirat. Regretăm însă că nu s'au putut rezolva favorabil cererile tuturor celor dornici de a fi primiți în Internatele noastre eparhiale.

Ne mângăiem că părinții s'au convins de creștineasca și româneasca educație cât și de buna alimentare ce se dă copiilor în Internate.

UN PUNCT DE VEDERE

Biserica noastră strămoșească, din partea aceasta de sus a Transilvaniei, timp de patru ani nu a avut niciun organ oficial de presă. Din vina cui? O știm cu toții. Cui datorăm renașterea „Renașterii“, iarăși aici la Cluj, știm unii, bănuiesc alții și pot să ghicească toți.

Dar aceste sunt chestiuni de „istorie“ — și documentele vor grai celor ce le vor întreba la vremea sa. Aici, în cele ce urmează, o altă chestiune vrem să atingem. Anume noi cei care am stat și am rezistat aici, pe meleagurile de miazănoapte ale Transilvaniei, avem avantajul de a ne fi agonisit, o experiență, pe viu, ce înseamnă a nu avea la îndemână un organ de presă al tău, în care să-ți poți spune deschis și limpede aleanul inimii; să te împărțești cu tovarășul tău din poștul aceluiaș ideal și să pleci în iureș de fapte roditoare de mai bine pentru obște.

Nu arareori se întâmplă că fie anumiți oameni, fie anumite lucruri abia atunci când nu mai sunt îți dai seama de valoarea lor.

Acum, după ce avem iarăș gazeta noastră, pe care o anumimă vreme nu am avut-o, suntem mai în măsură să înțelegem că într'adevăr presa este o putere și încă o putere făcătoare de minuni, iar cel ce a zis că dacă marele apostol al neamurilor, Sfântul Pavel din Tarsul Ciliciei, ar trăi în vremea noastră, s'ar face gazetar, nu a plâsmuit o figură de stil, o hiperbolă, ci a exprimat o mare convingere în puterea presei. Căci o presă luminată și bine organizată poate deveni cea mai minunată unealtă misionară în slujba idealurilor, după care însetează omenirea.

Așa am dori să devină și „Renașterea“ ce-și reia apariția iarăși la Cluj, unde a luat ființă acum 22 de ani și de unde a fost silită să plece acum 5 ani: *Un organ de presă misionară.*

În paginile ei, vrem să înțelăm, întâi, rezumatul vieții dintr'o săptămână de pe întreg cuprinsul eparhiei, concretizat

creștinești. Graiul faptelor, olibă primatul, căci fapta este contagioasă: naște faptă. Să vedem pe Hristos și Evanghelia lui mântuitoare prin fapte în câte fapte mari se săvârșesc în sate mici! Preoți hărțuitori neamul tuturor nevoilor, zi de zi se împart ca anafora în fața spre folosul obștei lor încreștinate. Acele trebuiesc înregistrate. Nu spre trufie ci spre pildă o altora.

Un exemplu. Familia Dr. Augustin Crăciunaș din Cluj, a făcut în zilele acestea o donație de 100.000 Lei la biserica din Ciubanca, satul de origine al familiei Crăciunaș, unde Părințele Grigorie Crăciunaș a păstorit patru decenii încheiate.

Sau, alt exemplu. Il iau tot din anonimul sat Ciubanca — fiindcă îl am la îndemână. Nu demult presă remarca lipsa asistenței medicale la sate. Ei bine, Vasilie a Lungului din Ciubanca, un gospodar vrednic și fruntaș al vieții noastre bisericesti de acolo, a donat tot pentru biserică un teren de 2³/₄ jugăre cu scopul de a se iniția zidirea unui dispensar pe el. Și sunt sigur că asemenea fapte nu vor rămâne izolate.

De aceea preotul să ia odată la săptămână și condeiul în mână cu care binecuvintează și să însemneze pentru gazetă, mai mult sau mai puțin dibaciu, nu importă, faptele vrednice de reținut și de știut din parohia sa. Faptele din lumea mare? Le trâmbețază celelalte gazete, chiar înainte de a se fi zămislit.

În al doilea rând să urmeze gândurile de adâncire a vieții creștine... și în rest numai ceea ce poate să intereseze viața obștei creștine, plus chestiunile numite „oficiale“.

Acestea le socotim ca prime elemente care vor da scrisului din „Renașterea“ un dinamism misionar, o întrecere în fapte bune. Nu ne gândim la misionarism în Africa sau aiurea — din păcate avem și noi, aici acasă, păgânii noștri. Să ne despăgânizăm întâi pe noi înșine și apoi, sigur, vom izbuti să încreștinăm și pe alții.

Preot Fl. Mureșanu

GLASUL CRONICARULUI

Înainte cu câțiva ani, câți dintre noi nu erau ispitiți să creadă că bătrânul cronicar a cam forțat puțin nota vremii când a spus, că „nu vremea e sub om, ci bietul om sub vreme“.

Imi aduc aminte bine de figura chipeșă a unui conferențiar de seamă, care susținea cu tărie inactualitatea cuvintelor de

mai sus, ca unele care, dacă s'au potrivit vremilor de demult, nu mai pot fi luate în considerare astăzi. Vremile noi, voia să spună înțeleptul, nu se mai pot împăca cu starea de pasivitate și resemnare de altă dată, ci cer o pășire curajoasă în public, o hotărîre nestăvilită de muncă pentru a schimba fața lumii de astăzi.

Nu vreau să spun că oratorul n'avea dreptate și că n'ar fi bună străduința pentru a ieși din anumite tipare vechi și demodate, pentru a pași pe teren nou, cu suflet și hotărâre nouă, dar *salturile* nefirești și neadecuate vremii, de cele mai multe ori pot duce la situații neașteptate și chiar la nenorociri.

Cuvântul cronicarului nu-i lipsit de tâlc și de semnificație creștină. El nu se ridică împotriva muncii și a progresului, nu vrea să anchilozeze lumea în anumite concepții vechi și umilitoare, ci vrea să spună că *nu numai* omul e acela care dirijează vremea spre realizarea gândurilor înalte, ci, pe deasupra vremii și pe deasupra voințelor și a străduințelor omenești, lucrează voința cea preainaltă a lui Dumnezeu, căruia omul trebuie să i se supună.

Și, după învățătura creștină, lucrurile se și prezintă în acest fel. Deasupra noastră și deasupra lumii întregi atârna brațul cel puternic al lui Dumnezeu, fără de știrea și voia căruia nu se întâmplă nimic. În mâna lui e viața lumii și în mâna lui e și existența noastră.

Cei cari au voit să treacă peste înțelepciunea acestui adevăr, au uitat că, în cele din urmă, voiau să treacă peste vrerea și puterea lui Dumnezeu. Cât de clar transpiră lucrul acesta din cuvântul sfânt al Mântuitorului Hristos, care ne întreabă: „Cine va putea adăuga statului său un cot?”

Și e bine să se spună cât mai des lucrul acesta. În lungul ei șir de veacuri, istoria ne poate da sumedenie de asemenea exemple, dar cred că nici unul nu poate fi mai mult grăitor decât acesta pe care l-am trăit și l-am văzut cu ochii noștri. Cei plini de ei înșiși, încrezuți în puterile lor proprii și convinși că numai ei au dreptul să trăiască liniștiți pe acest pământ, au nesocotit dreptul la

viață al altora, au nesocotit dreptul de libertate și prosperitate individuală și socială, uitând că prin aceasta nu nesocotesc numai un drept elementar, ci nesocotesc pe însuși Dumnezeu, care a pus legile sale în lume și în baza cărora fiecare ins și fiecare popor are un drept subsoare.

Biserica noastră nu s'a ridicat niciodată împotriva dreptului la viață al altora și nici n'a alimentat gânduri de acelea cari ar fi îndreptățit pe cineva să creadă că ar fi mai deosebit decât alții și că'n cumpăna dreptății divine ar atârna mai greu. Nu! Asemenea gânduri nu izvoresc din adevărul Evangheliei mântuitoare și nici nu și-au putut face loc în spiritualitatea românească. Nu înzadar, doar, noi suntem priviți și de străini ca un neam de oameni generoși și binevoitori chiar și față de aceia cari ne voiesc răul. Și cum ni-e firea, așa ne este și istoria.

Cu această zestre sufletească am trăit prin veacuri și cu această moștenire ne prezentăm și'n fața viitorului. De aceea, acum când plecăm din nou la drum, după un popas de cinci ani de zile, plecăm cu aceeași merinde caldă, care știe că dacă strădania noastră nu e înrouată de har de sus, praf și pulbere se va alege de toate. Și vom căuta să tragem brazda slovei cât mai adânc în ogorul conștiințelor românești, convinși că puterea cuvântului sfânt nu se va lăsa niciodată desmintită de uneltirile celor răufăcători. Pe linia cea tare a tradiției sfinte se va altoi fiecare gând al nostru, după cum pe linia aceasta, credem, se va desăvârși și suflarea credincioșilor, nu numai pentru a lega viitorul prin prezent de trecut, ci pentru a avea, în felul acesta, rădăcinile adânc înfipte într'un pământ mai tare decât stânca și mai sigur de izbândă.

Pr. Aug. Faur

PORNIM IAR LA MUNCA

A sosit ceasul bucuriei noastre când „*Renașterea*“, întreruptă în apariție la 30 August 1940, astăzi din nou pornește pe drumul creștineștei propovedanii, purtând învățătura „legii românești“ și rodnicia preoțimii vrednice, pentru *întreaga Eparhie*.

Furtuna năpraznică din toamna anului 1940 a cășunat Eparhiei Clujului, odată cu ruperea Ardealului în două, multe suferințe și prigoniri. Nici măcar dreptul de publicitate al unui organ oficial nu a putut fi obținut, ori înfăptuit. Și astfel jumătatea Eparhiei înstrei-

nată, păstorită de P. S. Episcop *Nicolae Colan*, nu a putut gusta bucuria slovei românești, împărtășită prin paginile iubitei noastre „*Renașteri*“.

Împrejurări de viață mai fericită și străduința conducerii bisericesti din jumătatea liberă a Eparhiei, constituită în Vicariatul dela Alba-Iulia sub președinția P. C. protopop-stavrofor Alex. Baba, au făcut ca „*Renașterea*“ să-și poată continua apariția în orașul Unirii și al Încoronării: Alba-Iulia.

Patru ani de luptă continuă, din 10 Noemvrie 1940 și până în 8 Octomvrie 1944, „*Rena-*

șterea“ s'a străduit să poarte îndemnuri și realizări în vieța preoțească și românească, alături de credința neclintită în dreptatea Neamului. Glasul ei nu s'a mărginit numai la înfăptuirile din Țara liberă, ci a încrestat, cu toată bucuria, opera mare săvârșită de clerul dreptcredincios din Ardealul de Nord în frunte cu P. S. *Sa Episcopul Nicolae Colan*. Cu Nr. 29/1944 s'a încheiat timpul refugiului și s'a reîntors în Clujul doririlor ei.

Înțelepciunea M. S. Regelui Mihai I, vitejia ostașilor noștri și generoasa jertfă a nebiruitei armate sovietice ne-a dat putința, ca astăzi să ne îndreptăm cuvântul către *toți* preoții Eparhiei și către *toți* credincioșii cari poartă la inimă interesele Bisericii.

Este atâta farmec în această zi, încât sufletul nostru și al celor ce ne primesc nu-l poate cuprinde în întregime.

Năcazurile celor patru ani din urmă și urmele crâncenului război ne-au oțelit sufletele — și astfel stăm cu fruntea senină în fața problemelor de viață pe cari le ridică ceasul zilei de azi. Țara răvășită trebuie reclădită pe temelii iubirii creștine, ale iubirii de neam și de lege, ale dreptății sociale și ale muncii cinstite pentru obște. Biserica noastră, tovarășă nedeslipită a poporului, continuă să lupte cu

aceiași avânt pentru înfăptuirea tuturor idealurilor de dreptate, pe care neamul românesc nu și le-a renegat niciodată.

Credem deci că prin înodarea firului reparației gazetei noastre, vom contribui la călăuzirea preoțimii eparhiale, în munca ei constructivă.

Pornim din nou la muncă, încărcăți cu zestrea unei activități modeste de peste douăzeci ani, având credința neclintită că răspundem unei dorinți generale a clerului și poporului nostru, care a văzut în „*Renașterea*“ un bun sfătuitor și îndrumător al problemelor de actualitate bisericască și românească.

Trăim zile de mari frământări sociale, când se încearcă stabilirea hotarelor de viețuire obștească, iar Biserica trebuie să fie prezentă în toate compartimentele vieții.

Reînviind spiritul înfăptuirilor de măreață am ploare ale trecutului și formând pe *preotul român*, iubit de popor, „*Renașterea*“, cheamă din nou sub steagul său pe *toți* cari au muncit pentru cauza Eparhiei, cler și popor deopotrivă, ca din această luptă comună să se înalțe Patria noastră refăcută, în care numele lui Dumnezeu să fie slăvit.

Redacția

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Vizita delegației Guvernului român la Moscova. În urma vizitei făcută la Moscova de către Guvernul nostru, legăturile noastre de prietenie cu U. R. S. S. s'au consolidat și mai mult. Prețuind conștiinciozitatea cu care Guvernul și-a plătit datoriile în primul an al convenției de armistițiu, Guvernul sovietic a făcut României noi înlesniri. Astfel: îi iartă suma de 300 miliarde Lei, căile noastre ferate trec cu desăvârșire în administrarea Ministerului Comunicațiilor și a Dir. Generale C. F. R. U. R. S. S. înapoiază României 15 mii vagoane și 115 locomotive, reducerea cantităților de alimente ce avem să le dăm pentru armata sovietică din România, slobozirea tuturor prinsonierilor noștri de război, întoarcerea a 18 vase de război și a 23 vase din flota comercială, lăsarea întoarcerii cetățenilor sovietici din Basarabia și Bucovina de Nord la libera hotărâre a acestora. În plus U. R. S. S. ne împrumută și 300 mii tone de cereale.

Nu se mai rechiziționează vite. Consiliul Superior al Economiei Naționale a desbătut în zilele acestea, problemele urgente economice. Intre

altele s'a ocupat de majorarea salariilor funcționarilor publici, civili și militari și a hotărât încetarea imediată a rechiziționării și cumpărării forțate a vitelor, rămânând ca pe viitor orice necesități să fie implinită numai prin cumpărări pe piață.

Conferința administrativă dela Cluj. În vederea soluționării diferitelor probleme locale și regionale, la fața locului, d. ministru de interne Teohari Georgescu a ținut Marți 25 Sept. c. o conferință administrativă la care au participat prefectii, primarii și alte autorități civile și militare din Ardeal.

După expozeul politic făcut de D. ministru, au urmat rapoartele prefectilor județelor, subliniind fiecare părțile bune și slabe din trecut și propunând remediile necesare.

EXTERNE

Consiliul miniștrilor de externe al celor cinci Puteri, a continuat și în săptămâna aceasta discuțiile cu privire la lucrările pregătitoare tratatului de pace cu diferite țări.

În ședințele dela 20 Sept. c. s'au discutat principiile generale pe baza cărora va trebui încheiat tratatul de pace cu România.

La fel s'au discutat și privitor la Italia, Bulgaria, Finlanda, Serbia și Ungaria.

Lucrările conferinței vor fi în curs încheiate. Se dă ca probabilă o nouă întrevvedere a „celor 3 mari” generalisimul Stalin, președintele Truman și primul ministru britanic Attlee pentru a căuta să soluționeze problemele asupra cărora nu s'a putut ajunge la un acord în conferința dela Londra.

Japonia nu va mai putea amenința pacea lumii, în urma măsurilor de securitate luate de Puterile Aliate.

În unele cercuri politice se vorbește de-o eventuală abdicere a Împăratului Hiro-Hito, urmând ca să-i urmeze o Regentă locul Principelui moștenitor Akihito, în vârstă numai de 13 ani.

Până azi nu s'a produs abdicarea. Vineri 28 Sept. c. Împăratul a făcut o vizită Generalului Mac Arthur. Aceasta poate să-l demită, dacă crede de cuviință.

Situația Germaniei. Consiliul interaliat din Berlin a dat o proclamație prin care se precizează unele puncte din politica de ocupație pe care o vor exercita aliații în Germania.

Se precizează în această proclamație că nemții vor putea fi duși pentru lucrări de refacere oriunde, în țările devastate de ei. Astfel vor putea lucra la Stalingrad sau la Rotterdam.

Deasemenea Germania nu va putea relua relațiile comerciale cu nicio țară.

Era necesară această proclamație, pentru că opinia publică mondială are dreptul să știe că Germania suferă, că nemții își ispășesc păcatele și că ani și ani de zile vor trebui să plângă cu capul pe pietrele ruinelor lăsate de războiul lor.

Polonia și Cehoslovacia au semnat un tratat cu privire la repatrierea cetățenilor din cele două țări.

Situația în Ungaria. Guvernul Statelor Unite a transmis guvernului provizoriu ungar o notă în care i se face cunoscut acestuia din urmă că Statele Unite ale Americii sunt dispuse să reia relațiile diplomatice cu Ungaria. Acest eveniment de o covârșitoare însemnătate politică este condiționat, conform notei americane de întocmirea de către guvernul ungar a unei legi electorale bazate pe principii democratice, de restabilirea libertății politice și a presei. Se știe că alegerile generale au fost fixate în Ungaria pentru începutul lunii Noembrie.

În Bulgaria situația s'a îmbunătățit. Partidele de opoziție au primit dreptul de propagandă, ziarele de partid încep să repara iar profesorii epurați au fost repuși în drepturile lor.

Grecia este încă sub influența luptelor de remaniere a Guvernului prezidat de Amiralul Vulgaris. Regentul Damaschinov s'a reîntors dela Londra.

Germanii trebuie să plece din Cehoslovacia. Președintele Beneš a vorbit cu prilejul comemorării fostului președinte Masaryk, primul președinte a Republicii Cehoslovace, amintind de străduințele cehilor pentru împiedicarea războiului și de păstrarea păcii în spiritul lui Masaryk. Președintele Beneš a spus printre altele: „Oare aceste principii trebuie aplicate și germanilor, care au trădat statul, democrația și pacea? A trăi la un loc cu acești germani s'a dovedit imposibil. De aceea ei trebuie să plece din această țară”.

Președintele Beneš se dovedește un bun patriot.

probleme care se ridică înaintea noastră în epoca actuală a păcii universale”.

Patriarhul Alexei

Inscrierile la institutele surorilor de ocrotire din țară. Institutele Surorilor de Ocrotire din țară primesc înscrieri pentru examenul de admitere, ce se va fixa de fiecare institut în parte. Elevele admise în institute sunt bursiere de Stat, locuiesc într'un cămin confortabil.

Durata cursurilor este de trei ani. Candidatele trebuie să aibă vârsta de 19 ani împliniți, să fie absolvente de liceu sau de școală normală, iar cele cari au aptitudini excepționale pentru profesiune se admit și cu 6 clase de liceu, cu condiția de a-și completa școlaritatea.

Candidatele vor înainta cererile de înscriere după cum urmează:

Pentru Institutul Surorilor de Ocrotire Cluj, la Inspectoratul General Sanitar Cluj.

† **Dr. Lucian Borcia.** Nu de mult a trecut la cele vecinice *Dr. Lucian Borcia*, juriconsultul Consiliului mitropolitan al Mitropoliei Ardealului.

Regretatul dispărut a fost un mare sprijinitor și luptător al drepturilor Bisericii ardelenne, distingându-se în același timp și ca un vrednic avocat. A fost vreme îndelungată decanul baroului advocațional din Sibiu.

A murit un distins fiu al Bisericii noastre.

Dumnezeu să-l odihnească cu așezii Săi!

Ajutorarea funcționarilor publici la plata taxelor școlare. Institutul

general de asigurare, economii, credit și asistență al funcționarilor și pensionarilor publici, aduce la cunoștința membrilor săi că se pot depune cereri în vederea obținerii unui ajutor pentru plata taxelor școlare pe 1945/46 până la 20 Octomvrie 1945 inclusiv.

Asemenea, vor beneficia de acest ajutor și părinții ai căror copii au absolvit în anul 1944/45 cursul primar cu o medie dela 7.50 în sus și cari urmează a fi înscriși pentru 1945-1946, la Liceu sau orice alte școli de specialitate.

Fiecare cerere va fi însoțită de o adeverință eliberată de Direcțiunea școlii respective care va cuprinde media elevului (dela 7,50) și costul taxelor de frecvență fără internat — semi-internat stabilite de comitetul școlar pentru anul 1945-1946.

Această adeverință va trebui să fie supusă spre vizare autorității unde părintele prestează serviciul și în afară de certificarea calității de membru al Institutului, gradului și salariului acestuia, ea va mai cuprinde starea materială a funcționarilor, numărul copiilor și mențiune de căși din ei urmează cursuri școlare și cari anume.

Cererile se vor trimite pe adresa Institutul General de Asig. București, Calea Victoriei 12.

ȘTIRE LOCALĂ

Duminică, 7 Octomvrie 1945 slujesc: P. C. prot. stavr. Dr. V. Sava, cons. ep., C. pr. Dr. I. Todoran, prof. de teol., C. pr. Fl. Mureșan, prof. de teol. și C. diacon Gh. Suciu. Predică: C. pr. Dr. I. Todoran.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 613/1945 prot.

1—3

CONCURS

Pentru completarea, prin numire, a postului de paroh al parohiei Cluj IV-Dâmbul-rotund, devenit vacant prin alegerea și întărirea Pr. Gavril Relea în parohia Prundul Bârgăului, se publică concurs cu termen de 30 (treizeci) zile dela data publicării.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Sesie preoțească de 32 jugăre, arător și fânaț.
3. Stolele obișnuite.
4. Din lipsă de casă parohială, va primi suma de 120.000 Lei drept chirie, care va putea fi scăzută sau urcată de Consiliul Parohial, după posibilitățile bugetare.

Candidații își vor înainta, în termen, Ven. Consiliu Eparhial cererile însoțite de actele cerute de regulament.

Candidații se vor prezenta la biserică Sf. Nicolae din Calea Regele Ferdinand, pentru a face cunoștință cu credincioșii, cu aprobarea Of. protopopesc.

Cluj, din ședința Consiliului parohial, ținută la 16 Septemvrie 1945.

Președinte:
Ioan Costea

Secretar:
Ioan Buzea

No. 4072/1945.

Aprobat.

Din ședința Consiliului Eparhial dela 19 Septemvrie 1945.

Episcop *NICOLAE COLAN*,

Secretar: *V. Bogdan*.

Liceul Ortodox Român, băieți și fete din Cluj

CONCURS

pentru ocuparea postului de secretar la Liceul Ortodox Român din Cluj. Candidații vor anexa la cerere următoarele acte:

În copie: 1. Extras de naștere; 2. Certificat de naționalitate; 3. Certificat de studii (cel puțin bacalaureat); 4. Certificat despre situația militară.

În original: 1. Casier judiciar; 2. Fișa personală dela Poliție; 3. Certificat medical; 4. Declarație că nu ocupă alt post la Stat; 5. Declarație despre situația materială; 6. Declarație că n'a făcut parte din vre-o organizație subversivă.

Sunt preferați candidații de confesiune ortodoxă, și cu practică de birou. Salarul e cel prevăzut în normele de salarizare dela Stat.

Cererile se vor înainta către Episcopia Ortodoxă Română din Cluj, în termen de 15 zile dela apariția acestui concurs în ziarul „Renașterea” din Cluj, organul oficial de publicitate al Episcopiei noastre.

Cluj, la 27 Septemvrie 1945.

1—2

Direcțiunea Liceului.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

INFORMAȚIUNI

IN ATENȚIA PREOȚILOR

Fiecare preot e dator să se îngrijească de catehizarea conștientioasă a elevilor. Iar aceasta nu se poate face fără manuale.

Comandați de cu vreme manualele necesare pentru elevi, dela **Librăria noastră eparhială.**

*

Cursurile la Școala de cântăreți bisericești a Episcopiei ort. rom. din Cluj se deschid în ziua de 15 Oct. a. c.

Pentru studenții Academiei teologice. *Inscrierile la Academia teologică ort. rom. din Cluj se fac la Rectorat în zilele de 11 și 12 Oct. a. c.*

In 13 Oct. studenții se vor mărturisii.

Inaugurarea festivă a anului școlar va avea loc Duminică 14 Oct. — cu participarea la

sf. Liturghie, împărțirea studenților și slujba Chemării Duhului Sfânt.

Luni 15 Oct. ora 8 dimineața încep cursurile.

Schimb de scrisori patriarhale. I. P. S. Patriarh Nicodim a trimis în cursul lunii August a. c. o frumoasă și duhovnicească scrisoare I. P. S. Patriarhului Alexei al Rusiei, informându-l asupra diferitelor probleme de actualitate ce preocupă Biserica și țara românească.

La această scrisoare I. P. S. Patriarhul Alexei al Moscovei a trimis I. P. S. Patriarh Nicodim următoarea telegramă:

*I. P. S. Patriarh Nicodim,
București*

Moscova, 16. 9. 1945

„Cu mare plăcere am primit scrisoarea Prea Fericirii Voastre din August. Nădăjduesc că legea ortodoxă, care unește bisericile ca și popoarele noastre va ajuta la deplina unire spirituală între noi pentru slava lui Dumnezeu și soluționarea grelelor